

Opis wydano drukiem dnia. 1 2. KWIEC 1965.

H01K 85/02

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 47803

Kl. 45 h, 85/02
Kl. internat. A 01 k

Witold Krzewski

Koszalin, Polska

Antoni Kowalski

Warszawa, Polska

Błysk wędkarski

Patent trwa od dnia 6 grudnia 1962 r.

Przedmiotem wynalazku jest ulepszony błysk wędkarski typu składającego się z blaszek z haczykami, ukrytymi w tylnej części błysku.

Znane dotychczas błyski tego typu miały duże martwe obszary, w których ryba chwytająca błysk mogła go puścić bez złapania się na haczyk. Drugą wadą polegającą na równym wirowaniu błysku, co nie działa tak atrakcyjnie na rybę, jak ten sam błysk, ale poruszający się poza ruchem wirowym również i ruchem zygzakowatym.

Na rysunku fig. 1 przedstawia błysk wędkarski według wynalazku w kształcie rybki w widoku z boku, fig. 2 — błysk z haczykami schowanymi w widoku z góry, fig. 3 — błysk z haczykami wysuniętymi w widoku z góry, fig. 4 — błysk w przekroju wzdłuż linii A — A na fig. 1 i fig. 5 — błysk w przekroju wzdłuż linii B — B na fig. 1.

Błysk według wynalazku składa się z dwóch odpowiednio oprofilowanych płytek 1, 2, wykonanych z blachy lub dowolnego tworzywa sztucznego, najlepiej w kształcie rybki, mającej pionowe płetwy 3 i ogonowe płetwy 4, które są tak ukształtowane, że w czasie ruchu postępowego pod wodą błysk zostaje wprowadzony w ruch wirowy dookoła swej osi podłużnej. Obydwie płytki 1, 2 są ze sobą połączone zawiasowo nitami 5 położonymi w przedniej części błysku, najlepiej w odległości około $\frac{3}{4}$ całkowitej długości od tylnego końca błysku. Na nitce 5 jest nawinięta sprężyna 11 utrzymująca obie płytki 1, 2 w pozycji jak na fig. 2, w której haczyki 6, 7 zamocowane do płytek 1, 2 są schowane w szczelinach 8, 9. W tym położeniu neutralnym błysk na całej swej powierzchni nie ma żadnego punktu zaczepienia i ciągnięty za przednie oczko 10 nie zaczepi się np. o gałązkę, która się jego dotknie.

Z chwilą jednak, gdy ryba uchwyci go paszczą, spowoduje to przysmknięcie tylnych części płytek 1, 2 (fig. 3), haczyki 6, 7 wysuną się ze szczelin 8, 9 i zahaczają rybę.

Przy zastosowaniu symetrycznie ustawionych płytek 1, 2 powstają dość duże obszary martwe, np. przy uchwyceniu z góry i z dołu w pozycji uwidocznionej na fig. 1, w których może nie nastąpić natychmiastowe wysunięcie się haczyków ze szczelin 8, 9. W celu usunięcia tej wady w błysku według wynalazku zastosowane jest przedstawienie względem siebie obydwóch płytek 1, 2, co jest widoczne na fig. 1 i 4, gdzie oś podłużna b-b płytki 2 nie przebiega równoległe do osi podłużnej a-a płytki 1. Są one usytuowane względem siebie pod kątem ostrym.

Poza tym celowe jest także wygięcie haczyków 6, 7 lub takie wygięcie płetw ogonowych, aby już najmniejsze ściśnięcie płytek 1, 2 powodowało wysunięcie się haczyków ze szczelin. Cel ten osiąga się, gdy haczyki 6, 7 zamiast normalnego wygięcia łukowego mają ostrza żądeł zagięte pod kątem ostrym, co widać na fig. 2, 3.

W celu nadania błyskowi poza ruchem obrotowym również i ruchów bocznych, celowe jest ustawienie oczka 10, służącego do wiązania linki lub żyłki skośnie do osi podłużnej błysku.

Zastrzeżenia patentowe

1. Błysk wędkarski składający się z dwóch płytek połączonych zawiasowo i zaopatrzonych w haczyki z ostrzami żądeł oraz wyposażony w oczko przednie, znamieny tym, że płytki (1, 2) są względem siebie przestawione (fig. 1, 4), dzięki czemu oś podłużna a-a płytki (1) i oś podłużna b-b płytki (2) są usytuowane względem siebie w różnych kierunkach, a ich rzut w kierunku prostym do powierzchni płytek stanowi linie przecinające się pod kątem ostrym.
2. Błysk wędkarski według zastrz. 1, znamieny tym, że przednie oczko (10) do wiązania linki lub żyłki jest ustawione skośnie do osi podłużnej błysku, przy czym ostrza żądeł haczyków są zagięte pod kątem ostrym.

Witold Krzewski
Antoni Kowalski

Zastępca: inż. Kazimierz Siennicki
rzecznik patentowy

